Vitae sanctorum patrum
[Köln: Bartholomäus von Unckel], [ca. 1476] Seite 131

Olim em̄ ex multo tp̄e desidera-
bamꝰ videre sanctitatē tuā ⁊ gra
tias agimꝰ dn̄o nostro Jh̄u xp̄o
qꝛ in sp̄ualibꝰ bonis maxime qꝫ
in v̄tute abstinētie erudisti nos:
et paruulos nostros non alta sa
pere in ↄuersatōe sua· Reuerte-
re ergo ad locū tuū· nō em̄ parū
edificasti nos beatissime pater ⁊
ora indesinent̄ ꝓ nob̄ Ca·xviij

Quodā tp̄e visitatōis at
qꝫ edificatōis grātia prexi
ego ad eū ⁊ inueni an̄ ostiū atrij
eiꝰ iacentem quendā p̄sbiterū toto corpo-
re vlceribus plenū: capitis autē
eius etiaꝫ ipsa ossa ↄputruerāt
qui ideo aduenerat vt oratōibꝰ
eius sanitatē reciperet· Sꝫ sanctꝰ
Macharíꝰ nō suscipiebat eum
Ego aūt ꝓstrāui me ī terrā ad pe-
des eius ⁊ dep̄cabar vt suscipet
eū· Rn̄dens vir btūs dixit mihi
Indignꝰ est vt sanitatē recipiat
Sꝫ magis increpa eū ⁊ suade ei
vt nō audeat accedē ad sacrosā-
ctū altare dn̄i ⁊ offerre sacrificiū
dn̄o qꝛ fornicādo offert sacrificium ꝑpter fornicationem:
hoc castigat̄· Suade ergo vt ↄfi-
piscat ⁊ ↄdignā agat penitētiaꝫ:
vt misericordiā a dn̄o mereat̄ ac-
cipe· Itaqꝫ ego egressus ad illuꝫ
infirmū: dixi ei oīa· Et ille terribi-
liter ↄturbatus intremuit· Iura-
uitqꝫ qꝛ in exitū vite sue n̄ vsur
paret ad altare dn̄i accedē Post
hec p̄cepit vt īgrederet̄ suscepit
qꝫ eū ⁊ dixit ei· Credis qꝛ deꝰ ē
quē nihil latet: Rn̄dit Etiā dn̄e
Dixit ei Nūquid potuisti illudē
aut latē deū: Rn̄dit Nō· Ait er
go Si ergo ↄgnoscis tāti criminis
peccatū tuū ⁊ dei castigatōem in-
telligis pro qua causa tanti mali
plaga ī corpe tuo est ideoqꝫ per
cussus es: cessa a mal̄ tuis ⁊ cor
rige de cetero ⁊ ↄfitere semp cuꝫ
lacrimis penitētie ⁊ intio cordis
dolore in ↄspectu dn̄i pctm̄ tuuꝫ
vt ī die iudicij possis aliquā mi-
sericordiā ac pietatē dn̄i īuenire
Dedit ergo sacramētuꝫ se nunq̄
peccare neqꝫ ad sacrosc̄m alta-
re accedere nec oblatōem ↄsecra-
re· sꝫ sicut laici sortē habē· Itaqꝫ
post h̄ imposuit ei manū et ora-
uit ꝓ eo ad dn̄m et ī paucis die
bus sanus factꝰ est capilliqꝫ ca-
pitis eius creuerūt ⁊ sanꝰ abijt

Ipsis diebꝰ oblatꝰ est ei iuue-
nis qui vexabat̄ ab immūdo spi
ritu· Et īposuit manū sup caput
eiꝰ ⁊ aliā sup pectꝰ eiꝰ: ⁊ tādiu
sup eū orauit vsqꝫq̄ ī aera suspē-
dit eū ille immūdꝰ spiritus· In
flatus aūt totus intumuit puer ille
sicut vter· ita vt ex omībꝰ mem-
bris aquā funderꝫ· Et subito cla
mās attenuatus est ac redditꝰ
mensure sue· Tradidit ergo eū
patri suo sanū vngens eū oleo
scō· Precepitqꝫ vt p·xl·dies ne-
qꝫ carnē ederet neqꝫ vinū sumeret:
et ita sanꝰ redditus est· Refere-
bat aūt nobis idem sanctus vir
Macharíꝰ ammonēs vt cauea-
mꝰ inq̄t multiformes īsidias de
monū: qꝛ quodā tēpe nimis ei
moleste fuerūt cogitatōes vane
glorie scilicet vt qualicūqꝫ modo
eijceret eū de cella eius ⁊ de secre-
ta heremi ↄuersatōe suggerētes
ei vt edificatōis grā ad remediū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-135/0131
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG